

Transformeris

Pagal GG

jis yra geriausias mokinys klasėje
jis geriausias ir futbolo komandoje
jis pirmasis kompanijoje susirado merginą
jis puikiai moka obliuoti ir šlifuoti
jis nesiskundžia ir senosios hebrajų kalbos žiniomis
jis nepriekaištingai žaidžia pokerį ir durnių
jis uolus krikščionis ir tikėtojas
jis ne tik neturi kitų dievų – jis kitų nežino
jis mėgsta tapatinti save su jėzumi
jis yra maištininkas ir karys
jis – pasyvus agresorius
jis gali atsiradus reikalui susijungti su aštuoniolikos ratų
sunkvežimiu

jis gali nugalėti piktųjų megatronų armiją
jis nemėgsta kai jam sakoma, esą jo intelektas – dirbtinis
jis turi plieno nervus ir plieno krūtinkaulį
jis turi plieno snukį ir plieno išraišką
jis turi plieno strypą ir už tai jo mergina jį dievina
jis kalba su žavingu elektrifikuotu akcentu
jis nežino kas yra varža tad visai nesivaržo
jis yra modernus visais atžvilgiais
jis naujausia versija, veikianti be skrupulų

Realistiškas eilėraštis apie meilę

tai ką, nebemiegi daugiau
mane štai tokį susapnavus, nieko nieko
ir aš bijojau, ir aš savęs daugiau
nenorėjau matyt nei girdėt

įprasi, ir tiek, nėra čia ko jaudintis
kaip įprantama prie skeveldros
kažkur po šonkauliais

bet žinai, čia rašau apie baimes
todėl, kad ir pats užmigt negaliu
kas vakarą, nes bijau daug labiau
nei savęs bijau štai ko:

kad darsyk susapnuosiu tave

o žinia, užteko jau man tavęs
jau bloga, jau lendi man per
gerklę seniausiai

su savo prisilietimais
su savo alsavimu
su savo pirštais ir
apgamais, su savo visa
esatim kažkur čia

jau lendi man per gerklē
galētum išļīsti, netgi per gerklē,
galētum, pasiilgau

Meistras

juodai nusipylęs
tam savo pusrūsy
nebeieško akim lange
juodų batelių

tik staugia visa
gerkle, ant stalo
užsikniaubęs:

margarita margarita
ir kodėl
kiekvieną
rytą

Žmogus, kuris neįvyko

gyveno kartą toksai
istorijų pasakotojas

ir mokėjo tasai
istorijų pasakotojas
tiesiog tobulai
pasakoti istorijas

būdavo, kaip paskaitys
kokį naratyvą, tai nežinai
kartis ar verkti, ar karti

mokėdavo pabaigt
paprastai ir efektingai
kažkaip jam išeidavo
net pačią neįdomiausią
pasakaitę paverst epiniu
šedevru

vis mėgdavo sakyti:
prisėskit, mielieji, dabar
aš jum papasakosiu
istorijų istoriją

ir paskutinįsyk
lygiai taip pat taręs
ėmė pasakot apie tai
kaip per visą savo
margą gyvenimą

jis tiesiog puikiai
mokėjo pasakot

šimtąkart girdėtas
kitiems nutikusias
istorijas